

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΗΡΕΤΑ ΜΟΡΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15.—Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16.—Ἐν τῷ ἔξωτ. φ. 25. ΑΓΓΕΛΙΑΙ, ἀπὸ ἢ ὀκτ. λ. 40, τρεῖς ἑως ἑξάκτ. λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΤΡΙΓΓΕΤΑΣ.

Δὲν ἔχουν ὄψιν φυλακῶν, αὐτὰ τὰ εὐρύχωρα ἐρημα δωματία. Ὅταν τύχη νὰ μὴν ἰδῆς κανένα ἐντὸς αὐτῶν, τὰ ἐκλαμβάνεις ὡς ἐγκαταλελειμμένην στοιχειωμένην οἰκίαν. Τίποτε! Τέσσαρες ταῖχοι, ὄροφή, ἐν πάτωμα, δύο κυγλιδιωτὰ παράθυρα, καὶ ῥυπαρὸς φωνὸς ἐν μέσῳ ἀπὸ τοῦ κρανώματος ἐξηρητημένος. Ὅχι! ὑπάρχει καὶ κἄτι ἄλλο, τέσσαρες πέντε λίθοι, μαῦροι καὶ αὐτοὶ ὡς πένητοι εἰς τὰς γωνίας πρὸς τοὺς τοίχους. Εἶναι αἱ πέτραι τὰς ὑποίας οἱ δανεισταὶ κρεμῶσιν εἰς τοὺς τραχήλους τῶν ὀφειλετῶν! Αἱ πέτραι εἶναι τὰ προσκέφαλα τῶν δυστυχῶν προσωποκρατουμένων. Ἄλλου εἶδους συμφορὰ αὐτῆ. Διὰ νὰ προσωποκρατηθῆ τις ὑποτίθεται ὅτι ἐπώλησε τὰ πάντα, ἐπιπλα, κλίνην, στρωμνὴν, ἐφάπλωμα· δὲν τῷ ἔμεινεν ἢ ὁ ἴδιος γυμνὸς ἑαυτὸς του· καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὸ χαριτόβρυτον Σύνταγμα μας, ὁ ἑαυτὸς δὲν πωλεῖται, τῆς σωματεμπορίας ἀπαγορευομένης, μὴ πωλούμενος, προσωποκρατεῖται!

Οἱ περισσότεροὶ λοιπὸν μάλιστα φέρουν τὰ ἱμάτια των! Τὴν νύκτα πίπτουν ὅπως ἔχουν ἐπὶ τοῦ πατώματος καὶ βλέπουν χρυσὰ ὄνειρα ἐπὶ τῆς πέτρας ἐρ' ἢς στηρίζουν τὴν ἀπηλιπισμένην κεφαλὴν των.

Εἶδα ἓνα γαλατᾶν ἔχοντα ὑγείαν διὰ δέκα καὶ ὄρεξιν ἐργασίας δυνάμεως εἰκοσι ἀτόμων. Εἶχεν ἀγοράσει βοῦτον 150 δραχμῶν ἀπὸ ἓνα χαλθαδίην καὶ μὴ δυνάθει· νὰ τὸν πληρώσῃ, ἐπροσωποκρατήθη. Κρατεῖται τῶρα δύο μῆνας ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἐκείνων τοίχων, τρώγων 50 λεπτῶν ψωμί τὴν ἡμέραν. Τί κερδίζει τὸ θηρίον ὁ δανειστής; Πληρώνει δεκαπέντε δραχμὰς τὸν μῆνα. Ἐντὸς 10 μηνῶν θὰ ἔχει πληρώσει ἑκατὸν πενήντα δραχμὰς, ὅτι δηλαδή ἔχει νὰ λάβῃ. Καὶ ἂν θέλῃ δύναται νὰ τὸν κάμῃ τὸν καυμένον τὸν γαλατᾶν νὰ μὴ ἴδῃ γὰρ διὰ βίου. Ἄρκει νὰ τρέφῃ τις μίσος ἄσπονδον κατὰ

τινος, ἢ νὰ ἔχη ὄρεξιν νὰ τυραννῇ κόσμον, καὶ δύναται νὰ θάψῃ ζωτανὸν θυμὸν ἐντὸς τῶν παγερῶν τοίχων τοῦ Τριγγέτα, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ νόμου!

Ἄλλος, ὅστις ὀφείλει 600 δραχμὰς. Λέγει ὅτι τὸ ὅλον χρῆος ἦτο δραχ. 150· καὶ ὅτι ἐν στιγμῇ εὐθυμίας ὑπέγραψε συναλλαγματικὴν 600· ἃς ἦναι· οἱ φυλακισμένοι λένε πολλὰ. Εἶχε προτείνει συμβιβασμὸν μὲ 300· ὁ δανειστής δὲν ἐδέχθη. Ἔρχε τῶρα καὶ αὐτὸς ἐν τῇ φυλακῇ τὰς 300, —κρατεῖται ἤδη ἐν αὐταῖς 6 μῆνας—καὶ ἀνέβηκε εἰς τὴν αἰωνιότητα τὴν ἡμέραν τῆς ἀποφυλακισώσεως του.

Τίς μελετᾷ τοιαύτας ἀδικίας; Τίς ἐπισκοπεῖ τοιαῦτα θύματα; Τίς τολμᾷ νὰ ξεσχίσῃ τοιοῦτους νόμους; Οἱ βουλευταὶ μας; Ἄ! αὐτοὶ ἐφρόντισαν, καταχρεωμένοι, ὅπως ἦσαν ὅλοι εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, νὰ χαράξωσιν ἀνεξιτήλους γραμμάς εἰς τὸ Σύνταγμα ὅτι αὐτοὶ δὲν προσωποκρατοῦνται διὰ πολιτικὰ χρεῖα!

Καὶ προσέθεσε τῶρα ὁ κ. Καλλιγᾶς ὅτι οἱ ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς καταλύοντες τὴν ποινὴν των νὰ μεταποτιζῶνται ἀμέσως εἰς τὰς πολιτικὰς φυλακὰς, ἅμα δὲν ἔχουν νὰ πληρώσουν τὰ δικαστικὰ ἐξόδα.

Καὶ ἐγένετο ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ κ. Καλλιγᾶ τῶν γαλλίδων, τῶν θεάτρων, τῶν ἐμφύγων κουφῆτων καὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου, ὁ Τριγγέτας μάρτυς σκηνῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Ἰμπραήμης τοῦ εἰκοσιένα δὲν θὰ προσκάλει. Δυστυχῆς Λεβεδεὺς, ἀφροῦ ἀπέτισε ἐλαφρὰν τινα ποινὴν εἰς τοῦ Κόκκα, μὴ ἔχων ὀβολὸν ἐπάνω του ὀδηγεῖται εἰς τοῦ Τριγγέτα ὡς μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα. Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι οἱ μὲν προσωποκρατούμενοι διὰ πολιτικὰ χρεῖα λαμβάνουσι 50 λεπτὰ τὴν ἡμέραν, πληρωνόμενα ὑπὸ τοῦ κρατοῦντος αὐτοῦ πιστωτοῦ· ἀλλ' οἱ δι' ἀπότισιν δικαστικῶν ἐξόδων φυλακίζόμενοι, δὲν λαμβάνουν οὔτε μίαν κόραν ξηροῦ ἄρτου· ἐὰν δὲ θελήσωσι διὰ τοῦ παραθύρου νὰ ἐπακτιώσωσι τὴν κόραν αὐτὴν, λογχίζονται αὐθωρῶς ὑπὸ τοῦ φυλάσσοντος σκοποῦ.

Ὁ δυστυχῆς Λεβεδεὺς περνεῖ μίαν ἡμέραν, δύο ἡμέρας, ἀλλὰ τὴν τρίτην, ἔξαντλεῖ ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ

ΑΝ ΗΜΗΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Κι' άλλοι ως τώρα έγραψαν ότι, αν είχαν θρόνο, θα έκαναν στρατεύματα και στόλους φοβερούς, πώς για το έθνος πάντοτε θα φρόντιζαν με πόνο, και τους άρχαίους θα έφερναν της δόξης μας καιρούς. Δεν ξέρουν τί τους γίνεται και λόγια μόνο χάνουν, για βασιλιάδες των Ρωμηών οι κύριοι δεν κάνουν.

Εγώ δεν θέλω βασιλεύς να ήμαι όπως άλλοι, θέλω να ήμαι τύραννος, απόλυτος στρατάρχης, να έχω μάτια πύρινα και πίσω στο κεφάλι, να ήμαι τέρας, Έριννυς, Βριάρεως, χαζάκης. Να έχω χέρια εκατό και άλλα τόσα πόδια, και να σηκώνω μόνος μου πενήντα πέντε βώδια.

Αν ήμουν τέτοιος βασιλεύς, τί ήθελα να κάμω! Ορθή καμμάκι δεν θαφίνα να στέκεται κολώνα, κάθε άρχαιο άγαλμα θα το κυλούσα χάρω, και ίσως θα έγκομιζα κι' αυτόν τον Παρθενώνα. Κόττω, θα φώναζα παντού, αι κλασικά! Αθήναι, ή Δήλος, αι άνασκαφαι, ό Σλήμαν, αι Μυκήναι.

Όποιος γυρεύει μνήματα της παλαιάς εύκλειας, όποιος ζεθαίνει άγαλμα καμμάκι ή κανένος, κι' αν Κομμανούδης λέγεται, κι' αν ήναι Καββαδίας, θα θάβεται με τάχαλα κι' εκείνος ζωντανός. Θα λείψουν τόσα μάμαρα και οι άρχαιολόγοι, κι' έτσι ή δόξα ή παλιά το έθνος δεν θα τρώγη.

Σε κάθε δρόμο θα στήνα και από μια κρεμάλα, κι' άφου κρεμούσα όλη μας τη χωροφυλακή, τους Κυβερνήτας θα στείλλα σε γάιδαρο καββάλα, σαν σκύλοι να ψηφίσουνε στον Κάνθαρο εκεί. Καμμάκι άρχή δεν θα μενε στο έθνος ούτε κόμμα, και ίσως τότε θα λειπε ή μουχλα και ή βρωμα.

Δεν θαφίνα παράσημο κι' ούτε σκυρό κανένα στον τάδε ύψηλότατο, στον δεινα σπαθοφόρο, όλα αυτά θα τάδινα για πείσμα μαζωμένα εις τον Αθερινόπουλο και τον δε-Κάστρο δωρο. Μόνον σ' αυτούς θα φέρτωνα χρυσά, μαλαματένια, στους άλλους δεν θα φίνα ούτε τενεκεδένια.

Μόνον αυτούς θα στόλιζα με της αύλης τα κράνη, μόνον σ' αυτούς θα χρίζα όλόχρυσα γαλόνια, το τρικαντό και το κομψό σπαθί του Δεληγιάννη, κορώναις, λόγχαις, άρματα, τσαπράζια και μηλιόνα. Σε τούτους θα επέτρεπα να μπαινουν στο Παλάτι, και να χουν πόζα πρίγκηπος, στρατάρχου, διπλωμάτη.

Σ' όλους τους άλλους θα λέγα: μακριά από σχολεία, αφήστε τα γραμματα, το Σύνταγμα, τους νόμους, ως λείψη ή πολιτική και ή διπλωματία, και μέρα νύκτα σκάβετε άγρους, χωράφια, δρόμους. Εξω γιατροί, καθηγηται, γραφιάδες, δικηγόροι, όλοι σκαφτιάδες, κηπουροί, ποιμένες, τορναδόροι.

Τί είσαι συ ό κύριος;—μεγάλος κομματάρχης— δύο κοφρίνια με κοπριά φορτωστέ του στους ώμους— έσύ τί είσαι;—Δήμωχος—άμμε έσύ;—Νουμάχης— πετάξετέ τους γρήγορα στις νέας ύπονόμους. Κανείς Ρωμηός ύπήκοος αξίωμα δεν θα χη, και ούτε κάμεις, βόπκλα, κουμπούρια και σελάχι.

Των κυβερντάδων θα σπαζα αλύπητα τη μούρη, θα κούραζα τα χέρια μου από δακρυούς και κτύπους, και της βουλης το μέγαρο θα τόνκνα άγουρι για αυτούς τους επιθήτορας της Αραβίας ίππους. Αλλ' όμως θα παρήγγελλα παντού στους ξένους τόπους να στείλουν κι' επιθήτορας για της Ρωμηαίς ανθρώπους.

Να πιάση σάι απ' αυτούς ή νέα Ρωμηοσύνη, να μη γενωνται πλάσματα κουτά, σπακμένα, σάπια, ή νέα πλάσις ύμορφη και δυνατή να γίνη, να μη ζητη το θρώμιον και του σιδήρου χάρμα. Να έβγουν άλογα καλά, αλλά να έγουν και άνδρες, κι' όχι μαϊμούδες, πιθηκοι εις όλα και γαλιάνδρες.

Δεν θα βλεπαν στα μάτια των παρ' του δημοσίου, Ταμία δεν θα διώριζα κανένα πουθενά, εγώ θα ήμουν ό σκοπός του κεντρικού ταμείου, κι' ούτε κανένα θαφίνα απ' έξω να περνα. Κυττάξετε τα μουτρα σας καλά μες στους καθρέφτες... σας ξέρω και με ξέρετε, δικόλου παληοκλέφτες.

Μόλις σας έλθη του παρ' ή μυρωδιά στη μύτη, όλα χρυσά και ρόδινα το μάτι σας τα βλέπει, και μόλις τον κυττάξετε, σαν να χετε μαγνήτη, εύθως πηδά ό έρμος στην έντιμή σας τσέπη. Παντού ή αυτοδίδαχτος ταχυδακτυλουργία, και απ' εδώ και απ' εκεί κλεφτών Ακαδημία.

Όλους αυτούς τους κόρακας, τους φαρδομακιάδες, όλους αυτούς τους ευσεβείς, της πίστεις τους στόλους, άμέσως θα τους έξεβα με γκέμια και χαλκιάδες εις τα μαγκανοπήγαδα, στα άροτρα, στους μύλους. Της μίτρεις των, τα άμφια και κάθε των στολίδι θα τάλλαζα με άφθονο σιτάρι και γρασιδι.

Γιατί οι βδοκοκίνοιοι παππάδες μας να χόσκουν, κι' ό κόσμος τους τεμπέληδες να τρέφη καλογήρους; γιατί αυτοί που άρετή κι' απλότητα διδάσκουν, εμπρός μας να λαμποκοπούν από λαμπρούς σαπφείρους; Α! όχι, με τη λάμψη σας τον κόσμο θα χορτάσω, είμαι εγώ ό βασιλεύς, κι' άλλοίμονο στο βράτο.

Κάθε φαγής καλόγερος το άροτρον ως σύρη, κηφήνες, μην άρπάξετε των μελισσών το μέλι, μη τας ψυχάς στρεβλώνετε, και κάθε μοναστήρι βωμός ως ήναι άρετής κι' εργατική κυψέλη. Ας ήναι κι' ό καλόγερος γαμβρός κι' έρωτευμένος... μη στα κρυφά με άνεψιας πληθαίνετε το γένος.

Όλοι εμπρός θα έστεκαν με σταυρωμένα χέρια δουλεύετε, θα φώναζα, με ζήλο και άγάπη, μακριά τα δολοφόνια σας πετάξετε μακριά, και αποβάλλετε αυτό το ύφος του στρατη. Μην ήσθε άρπαγες, λησταί, χυδαίοι, Αβδηρίται, γίνετε πρώτα άνθρωποι και έπειτα πολιται.

Ας γίνουν ήμερώτερα τα άγρια σας ήθη, και τότε λέγεσθε και σεϊς σοφοί και διπλωμάται. ήλιους χρυσούς, αν θέλετε, κερρώσετε στα στήθη, κι' αν σας άρέση, γίνεσθε και πούροι δημοκράται. Τότε κι' εγώ του θρόνου μου άμέσως παραιτούμαι, και της Ελλάδος έσχατος πολίτης ως καλούμαι.

Αφίνετέ με άγριος τα άσχηνα άντικρύζω, αφήνετε τη βάρη σας με κνούτο να κτυπά, να ξεριζώνω τα αυτιά κι' άδιάκοπα να βρίζω... είμαι δεσπότης, τύραννος, αλλά σας άγαπώ. Θέλω σε τέτοιο ούρανό ώραίο άποκάτω ν' άκμάζη έθνος με ζωή και ύμορφή γεμάτο.

Γιατί ό ζηλεμμένος σας ό ούρανος να κούβη άγριους φόνους, αίματα κι' άνκίσθηταις καρδιαίς; ώ! ως γελά το μέγαρον και ή πτωγή καλύβη, και ως περνούν χαρούμεναις ήμέραις και βραδυαίς. Τρυφήσετε στα γαλανά του ούρανού σας βάθη, κι' ως μη κινούν τη γλώσσα σας οι ρήνοιοι και τα πάθη.

Ας ξεστερώση κι' ή Ελλάς καθώς τον ούρανο της, προσδοχώ ως γενή, χαρής, δαφνών, γλώτων, και ως άνθίζη φλογερά και εύρωστος νεότης, λάτρις σημαίας κυανής και εύγενών έρώτων. Έργον παντού, αίσθήματα, τιμή, άγάπης ώραις, και ρόδα κάλλους και ντροπής στους νέους και στις κό- [ραις-

Ας χύνουν τόνους μουσικής τα γελαστά σας χείλη, πετάτε, στεφανώνεσθε εις ζηλευτούς άγώνας, ως ψάλλουν Ανακρέοντες και Κόρινθα: κι' Αισχύλοιο, και άλλους νέους δείχνετε στον κόσμο Παρθενώνας. Έμπρός, φανήτε Προμηθεϊς, πολιτισμού Τιτάνες, και νίκης εις τα άντρα σας ως άντηχούν παιζνες-

Αν ήμουν τέτοιος τύραννος για λίγα χρόνια μόνο, και ή Ελλάς δεν έφθανε στο πρώτο μεγαλειο, κομμάτια στο κεφάλι μου ως μουκάναν το θρόνο, και μες στο Αστνομικό ως μ' έγραφαν Δελτίο. Μας φθάνει έπιείκεια και καλοσύνη τόση, μόνο φιλέλληνας τύραννος τους Έλληνας θα σώση.

Souris.

ΧΡΗΣΤΙΝΑ ή ΧΡΗΣΤΟΣ ΗΠΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΥ.

I

Χρηστίνα έκαλειτο το περι ού πρόκειται ιδιότροπον της φύσεως δημιούργημα. τας πρώτας του ήλιου ακτίνας ειδεν εν τινι χωρίω της ολβίας και εριβώλακος επαρχίας Κισσάμου εν τη νήσω Κρήτη. Μόνη ή μήτηρ της και αυτή έγίνωσκον το μυστήριον της διπλής αυτής φύσεως, ήλιζον όμως ότι συν τω χρόνω το θήλυ θα υπερίσχυε και άπέκρυπτον το μυστικόν. Ο πατήρ της, οι άδελφοί της, οι λοιποί συγγενείς, το χωρίον ολόκληρον, ούδέν έγίνωσκον πάντες θεώρουσαν αυτήν ως κόρη. Ως κόρη υπέστη το θεϊον μυστήριον του αγίου βαπτίσματος, δι' ού έπροικίσθη με τα δώρα του αγίου Πνεύματος, ό δε άνάδοχος αυτής τη έδωκε το όνομα Χρηστίνα. Η έρμαφροδίτης ηύζετο την ήλικίαν και έκραταιούτο εν ύγειαι και ευεξίαι υπό ένδυμα γυναικίως. Η φωνή της, τα

μασαν τὸν κ. Φλωρόπουλον, ὅστις ἔσωσε τὸν ἀγχαθὸν νέον καὶ φίλατον παρὰ τοῖς συνδημόταις του ἐκ βεβαίου θανάτου. Μεταξὺ τῶν ἐμπειρικῶν πάντοτε ἀνεφάνησαν πολὺτιμοι θησαυροὶ πρωτοτύπου μεθόδου θεραπείας, τὰς ὁποίας πανταχοῦ ἡ ἐπιστήμη συλλέγει καὶ καθιερώνει καὶ χρησιμοποιοῖ.

Ἄνεξάρτητος πολίτης ἐστενοχώρησε πολὺ τὸν ὑπουργικὸν βουλευτὴν κ. Β. νὰ τοῦ πᾶ ἐπὶ τέλους ποῖον εἶναι τὸ πρόγραμμά του.

Ὁ Β. μετὰ πολλῆς ἐτοιμότητος:

— Νὰ σοῦ πῶ, φίλε μου, ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχει κενά πρόγραμμα· αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ δικό μου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗΝ.

Φίλιτατο Μὴ Χάνεσαι!

Χθὲς διαβάνων περὶ τὴν 7]2 ἀπὸ τὰ Χαρτεῖα εἶδον πλῆθος πολὺ συναθροισθέντων ἐξωθεν τοῦ Παντοπωλείου, καὶ τινες μορφῆς κοκκινόφορεμένας, προσπαθούσας διὰ τῆς βίας νὰ ἀπαγάγῳσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὸν Γερμανὸν καθηγητὴν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου Ἀντωνιάδου καὶ Μωραΐτου. Τί δὲ εἶχε κάμει; ἢ μ' ἐρωτήσητε. Τοῦτο ἐρώτησα καὶ ἐγὼ καὶ ἔμαθον.

Ὁ ἄνθρωπος ἐπῆγε εἰς τὸ παντοπωλεῖον, ἐπῆρε μία πεντάρα βρετανία, στρώθηκε σ' ἓνα τραπέζι καὶ ἐρρίφθη εἰς σκέψεις. Χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ δὲ, ἐπέρασαν τρεῖς ὧραι, ὅτε βλέπει ἓνα ὑπαστυνόμον καὶ ἐν τάγμα κλητῆρων νὰ προχωρῇ πρὸς αὐτόν. Τὸν ἐρωτᾷ ὁ ὑπαστυνόμος τί κάμνει ἐκεῖ. Αὐτὸς παραξενευθεὶς διὰ τὴν ἐρώτησιν καὶ ἰδιοτροπήσας δὲν ἀπαντᾷ τὸν ἐρωτοῦν καὶ πάλιν δὲν ἐννοεῖ νὰ χαλάσῃ τὴν ἡσυχίαν του. Οἱ ῥωμαῖοὶ κλητῆρες καὶ ὁ βρωμιὸς ὑπαστυνόμος φουρκίσθησαν μὲ τὸν μαγκούφην, ποῦ δὲν κατεδέχεται νὰ τοὺς μιλήσῃ καὶ μὲ ταῖς κλωτσιαῖς τὸν θγάζουν ἀπὸ ἐκεῖ, τὸν θάζουν εἰς μίαν ἀμαξάν, καὶ ἰσὰ εἰς τὴν Διεύθυνσιν· τότε ἀρχεται συζήτησις τί νὰ τὸν κάμουν. Ὁ γερμανὸς τ' ἀκούει, ἀλλὰ δὲν ὀμιλεῖ· ὅταν ὅμως ἤκουσε τὴν λέξιν «κρατητῆριον» (ἴσως εἶχε διαβάσει ὁ κακομοῖρος τὸν «Παλιάνθρωπον», ἀνατρίχιασε καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοὺς ὀμιλήσῃ. Μετὰ τινα λεπτὰ ἦτο ἐλεύθερος καὶ διηγεῖτο τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς φίλους του.

Νὰ ἀστυνομία, νὰ μάλακκα. Πιάνει ἓναν ὑπάλληλον ὁ ὁποῖος παραγγέλλει ἓνα κλειδί καὶ τὸν πηγαίνει εἰς τὸ τραῦμα. Πιάνει ἓναν ἄνθρωπον ποῦ κάθεται στὴν ταβέρνα καὶ κάμνει τὸ γουστὸ του, καὶ τὸν τραβάει στὴν διέθυνσιν· ἐπειτα παραπονόμεθα ὅτι δὲν ἔχομεν ἀστυνομίαν. Ἐνα πρᾶγμα μόνον ἢ ἐρωτήσωμεν τὸν κ. διευθυντὴν· τί ἐγείνειν ἓνας σαρκλατάνος (γιατρός, γιατρικὰ) τὸν ὁποῖον ὠδηγήσαμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἰς τὴν ἀστυνομίαν, διότι μὲ τὰ γιατρικὰ του εἶχε θγάλει κάτι μάτικ; Τὸν ἐρωτῶμεν, διότι παρῆλθον ἔκτοτε μῆνες καὶ ὅμως ὁ κύρ γιατρός εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θγάζῃ μάτικ. Ἀλλὰ δὲν βαριέσαι; Αὐτὰ εἶναι μικρὰ πράγματα καὶ τὰ θεωρεῖ μικρὰ λόγου ἄξια.

Μπούμα!

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Μεταξὺ δύο Βοημῶν:

— Ἐγὼ δανεῖζομαι συχνά· ἀλλ' ἄμα εὖρω χρήματα ἐπιστρέφω τὰ δανεικὰ θρησκευτικῶς. Καὶ σὺ;
— Ἄ μὲ ξεῖρεῖς, εἶμαι ὄλιγον ἄθεος.

Ἡ καύμενη ἢ ἀγριωνιώτισσα κυρὰ Σταμπούλα ἔστειλε τὸν γράμμα τῆς νὰ σπουδάσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἀπὸ ὄλαις τῆς παραγγελίας τῆς μία κυρίως τῆς ἔμελε:

— Νὰ τῆς γράψῃ τακτικὰ δύο φορὰς τὴν ἐβδομάδα. Τὰς δύο πρώτας ἐβδομάδας τὸ πρᾶγμα πῆγε τακτικὰ κατόπιν τὸ Βελάντιον, τὸ ντάμινο, ἢ μπιραρία καὶ τὰ Πατήσια ἀφῆρουν τοῦ λογιῶν Ἀγρινιώτου πολὺν καιρὸν καὶ δὲν τοῦ περισσεύει νὰ γράψῃ καὶ τῆς καύμενης του τῆς μητέρας.

Περνεῖ μία ἐβδομάς χωρὶς γράμμα. Περνεῖ καὶ ἄλλη μισή, τίποτε. Ἀνήσυχη ἢ μήτηρ τηλεγραφεῖ.

Αὐθημερὸν λαμβάνει ἀπάντησιν:

« Ἐνεκα τῶν πολλῶν μου μαθημάτων δὲν σὰς ἔγραψα, εἶμαι πολὺ καλὰ. »

Ἡ Ἀγρινιώτισσα παίρνει τὸ τηλεγράφημα τρομασμένη καὶ τρέχει εἰς τῆς Ἐπαρχίνας· ἡ τις τὴν συγχάρισε, διότι ὅλοι τῆς οἱ φόβοι βγήκαν φροῦδοι. Ἀλλ' ἢ Ἀγρινιώτισσα ἦτο ἀπαρηγόρητος:

— Καλὲ τί κάθεσθε καὶ μοῦ λέτε· δὲν βλέπετε ποῦ τὸ τηλεγράφημα εἶναι μὲ χέρι ξένο γραμμένο; Καλὲ ἀρρώστος εἶναι ὁ γυιὸς μου, ἀρρώστος.

Εἰς νεαρὸν Φιλιατρινὸν ἀναχωροῦντα διὰ νὰ ἐγγραφῇ εἰς Γυμνάσιον τῆς πρωτεύουσας ὁ κατακαυμένος ὁ πατέρας του ἔλαγεν ἐν συγκινήσει:

— Νάχῃς τὴν εὐχή μου, παιδί μου, ν' ἀγαπᾷς πολὺ τὰ γράμματα.

— ὦ! ἐννοεῖς σου, πατέρα μου, ἢ τ' ἀγαπᾷς τρελλά, καὶ πρὸ πάντων τὰ συστημένα.

Ἐρωταπόκρισις:

— Τί ἐπικίξε κ' ἔχασε ὁ Ἄραβη;

— Τί ἐπικίξε Φαρζώ!

BIBLIA

Ἀνατομικὰ Μελετήματα, ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας Ἴατροὺς ὑπὸ Λουκά Παπιζωάννου. Τιμᾶται δρ. ν. 2.

Δημοσιονομικὴ, ἦτοι Ἐπιστήμη τῆς τῶν δημοσίων χρημάτων διοικήσεως ὑπὸ Ἰωάννου Ζωγράφου. Τόμος πρῶτος. Τεύχος πρῶτον. Τιμᾶται δρ. ν. 5. Εὐρίσκειται δὲ παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις κ. κ. Κ. Βίλμπερ καὶ Ν. Νάκη.

Εἰδοποιεῖ τὴν ἐκλεκτὴν πελατεῖάν του τὸ ἀρχαῖον

ΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤῶΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΟΓΔΑΝΩΝ

ὅτι ἀνανεωθὲν μετεκομίσθη ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Φωκίωνος, πλησίον τῶν Ἐσνοδοχείων Βαρβάβα καὶ Ἐπιταγήσου καὶ παρὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἑδοῦ Ἐρμού νεόδμητον οἰκίαν Μαυρουδῆ.

Ὁ κ. Μπόγδανος ὡς κόπτης εἶναι γνωστὸς εἰς τοὺς διλεπτάτηδες τοῦ ἱματισμοῦ. Ἡ ραπτικὴ ἐργασία εἶναι πρώτης ποιότητος. Οἱ Ἀδελφοὶ Μπόγδανοὶ ἐδέχθησαν τὰς ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν Ῥαπτοεργατῶν προταθεῖσαι τιμὰς. Ὁ ἐνδυσόμενος παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Μπόγδάνοις δὲν ξαναπηγαίνει ἄλλου.

Ἐντέλεια—Γοῦστο—Συγκαταβατικὰ τιμὰ.

ΣΗΜ. Νὰ μὴ γίνεται καμία σύγχυσις μεταξὺ τοῦ Καταστήματος, καὶ τοῦ νεοῦ ἐκ Νέου κτίου Ἰλθίντος κ. Μπόγδανου τοῦ συνεταριωθέντος εἰς τὸ Κατάστημα Ἰατριεῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΤΕΚΟΥ
(Ὁδὸς Ἐρμού, ἀρ. 61)

ΝΕΑ ΦΘΑΣΜΑΤΑ.

Μεγάλῃ συλλογῇ ὑποκαμίσων ὄλων τῶν ποιότητων. — Ὀμπρέλαι ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. — Πατανίαι γαλλικαὶ ὠραιόταται. — Ντίπτε μαυροῦ ἐξόχου ποιότητος. — Τραπεζοκαλόμενα κομψὰ καὶ ἐφθινὰ. — Φουκόλ τοῦ τελευταίου σερμου. — Μανδύλια, ὑφάσματα, ὅλα τὰ ψιλικά τῶν γυναικείων καὶ ἀνδρικών ἀπαιτήσεων.

ΑΣΠΡΟΥΧΑ (ΣΤ'. 3)

ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΝΟΙΓΕΙ

!! Πρωτοφανὲς διὰ τὰς Ἀθήνας !!
CAFE-RESTAURANT D' EUROPE

Ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος
ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

Σ. ΔΟΜΗΡΟΓΙΑΝΝΗ ΚΑΙ Γ. ΤΣΑΜΙΧΑ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΝΥΚΤΟΣ

Εἰς οἶαν δὴποτε ὦραν ἀπὸ τῆς μεσῆς ἕως τῆς ἄλλης πρωίας θὰ εὐρίσκηται εἰς τὸ Καφενεῖον—Ξενοδοχεῖον τῆς Εὐρώπης Ζωμὸν, Μακκαρούνια, καὶ Μπιρτέκι τῆς ὥρας.

Ζῦθος ὄλων τῶν μερῶν.—Καρὲς Εὐρωπαϊκὸς καὶ Τουρκικὸς.—Ἐφημερίδες τῆς Εὐρώπης αἰ κυριώτεραι.

Ὁ κατάλογος τοῦ γεύματος καὶ τοῦ προγεύματος—πλὴν τῶν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς μπιρτεκίου, ζωμοῦ καὶ μακκαρονίων μὲ τυρὸν Παρμεζάν—θὰ ἴναι πλουσιώτατος.

Αἰθουσα εὐρέτη.—Φωτογραφία.—Κήπος.—Διακόσμησις παρισινή.—Κέφι.—Χορζούρι.—Ἀποθείωσις!

ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΝΟΙΓΕΙ.

Οἱ διακεκριμένοι πρῶην ὑπάλληλοι τῶν κυρίων Ἡρακλέους καὶ Γαβαλά
Ἄρτέμης Τριαντάφυλλος καὶ Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος
ἠνοῖξαν ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἐρμού, ὑπ' ἀριθ. 190, ἀπέκρινται τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ
κατόπιν προσωπικῆς περιουσίας τοῦ ἐνὸς τῶν συνεταίρων ἀνὰ τὰ βασιλεῖα τῆς μόδας.
ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
θὰ εὐρίσκητε ἐκεῖ τὰ πλέον φρέσκα πράγματα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς.

ΜΑΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

γλυκύτατα, αγοράσθέντα εκ της πνευμάτωσ τής Αγίας Θεόκλας εκόμισεν τὸ παρὰ τὴν μικρὰν πύλην τής Ἀγορᾶς γνωστότατον

ΚΡΕΘΗΩΔΕΙΟΝ ΑΙΔΕΦ. ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΩΝ.

Ἡ χάρις τής Αγίας Θεόκλας καὶ ἡ γλύκα τοῦ κρέατος εἴη ἐφ' ὑμῶν!

ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΑΛΙΚΩΝ

Τὸ πρῶτον εἰς τὰ κάτω τῆς Ὁδοῦ Ἐρμού γνωστὸν **ΓΕΛΟΠΩΔΕΙΟΝ**

Γ. ΔΕΡΒΕΝΑΓΑ

μετεκομίσθη εἰς τὰ ἄνω τῆς Ἑρμαϊκῆς Ὁδοῦ, παρὰ τὸ Βιθλιοπωλεῖον **Βέλμπεργ**, ἀφοῦ ἐπρομηθεύθη νέας, ὅλων νέας προμηθείας ἐκ τῶν Ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης.

Ἐναρξεν τῶν ἐργασίων του τὴν μεθαύριον **Κυριακὴν**.

Τὰ ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς

ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΣΗΜΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐναγγέλλουν εἰς τὴν μεγάλην πελατείαν των ἐπισηνοῖε πλουσίαν καὶ ποικιλωτάτην ἢ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

600 νέα κοστούμια περιλαμβανέ- νει ἢ νέα χειμερινὴ περίοδος

Κάθε κοστούμι καὶ ἄλλο εἶδος ὥστε ὁ καθείς θὰ φορῇ τὸ δικό του.

Τὰ περισσότερα κοστούμια εἶναι surprises αἱ Ἀθηναίαι δὲν εἶδαν ἀκόμα τοιαῦτα ὡραία ὑφάσματα.

Πολλὰ εἶδη δὲν ὑπάρχουν εἰς ἄλλο κατάστημα.

Τὴν ἐκλογὴν τὴν ἔκκευ ἐν Λονδίῳ καὶ **Παρισίοις** ὁ ἀδελφὸς τοῦ κ. Φερετοπούλου.

Ἄλλα τὰ ἀντικείμενα τῆς κατα-

σκευῆσ των ἐνδυμάτων εἶναι εὐρω- παϊκὰ.

Δὲν θὰ βλέπετε πλέον τῆς κομ- πότρυπῆσ σας χιονισμέναισ ἀπὸ ἀσπρά- δα διότι τὰ κατάστηματα ἐφεραν γνησίαισ κλωστῆσ ἐξ Εὐρώπης.

Δὲν θὰ ξυλόνωνται πλέον τὰ κομ- βία σας, κατόπιν τῆσ φροντίδουσ αὐ- τῆσ, **μοναδικῆσ** εἰς τὰς Ἀθήνας.

Πᾶσα ῥαπτικὴ ἐργασία χωρὶς μη- χανῆσ.

Οἱ καλλίτεροι ῥαπτεργάται, ἀδελ- φοὶ καὶ ἀδελφῆσ.

Ἄλλοι νεωτερισμοί. **Σαλόνειον** ἰδιαιτέρον διὰ τὰς δε- κιμαῖσ των φορεμάτων.

Ἐκτεκτός συλλογὴ **γραῦτα των**, πρωτοφανῶν εἰς τὸ εἶδὸσ των. Δια- λεγμέναι μία μία ἐκ των πρωτοτυ- πωτέρων ἐν τοῖσ ἐργοστασίοισ.

Ἀναμένονται βουρτσαί, ῥάβδοι καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα.

Ὅ,τι θέλετε ἐκ των ἀφορώντων των ἱματισμῶν θὰ τὸ εὐρίσκητε ἐκεῖ.

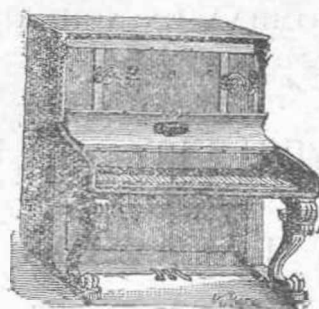
!! Μεγάλα θέληγητρα διὰ τὴν νεολαίαν !!

ΓΑΛΛΟΣ, κάτοχος καὶ τῆσ ἑλληνικῆσ, δέχεται εἰς πολὺ συγ- καταβατικὰς τιμὰσ νὰ διδῇ μαθή- ματα γαλλικῆσ. Διεύθυνσις: Ξενο- δοχεῖον **Σύνταγμα**, ἀπέναντι τοῦ Πανεπιστημίου.

ΣΧΟΛΗ ΙΠΠΑΣΙΑΣ (ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Ἰκποδρομίῳ) Ὁ κ. **Γεώργιος Πολυχρονό- πουλος**, ὅστις ἀπὸ πέρυσι διοργάνω- σε πρῶτος Σχολὴν Ἰππασίας καὶ ἀπέ- δωσε τόσοσ καλοὺσ καρποὺσ ἐν ἑλι- γοχρονίῳ διαστήματι, ἐγγυμνάσκει πολλοὺσ καλοὺσ νέουσ, διοργάνωσεν

ἐφέτος τὴν Σχολὴν του ἐπὶ εὐρυτέρων βάσεων, αὐξήσας τὸν **ΔΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΙΠΠΑΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ** Ἡ Διεύθυνσίς του διὰ πλείονασ λεπτομερείασ παραπλεύ- ρωσ τῆσ οἰκίας **Κορδέλα**, ὅπου καὶ ἐπιγραφῆσ τῆ Σχολῆσ ὁδηγεῖ.

ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΑ ΤΩΝ ΔΙΣΗΜΟΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΕΞΕΛΕΓΘΩ ΤΙΜΑΙ ΔΙΑΝ

ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΩΝ

Ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆσ ἀριθ. 7.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ Τῷ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚῷ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ αὐτῶν κκ. **ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ**

Τὸ ἀρχαῖον ὡραῖον ξενοδοχεῖον **Ἀἴγυπτος** μετονομασθὲν

ΝΕΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

μετεκομίσθη ἐπὶ τῆσ ὁδοῦ Ἐρμού καὶ Βουλῆσ, ἐπὶ τῆσ γωνίας, π.λ.οῖοσ τῆσ Π.λατείας Συντάγματος ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.

ΛΥΣΙΑΝΟΥ ΡΩΒΘΑΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπὶ τῆσ ὡραιότερῆσ Ὁδοῦ. — Ἐν- τὸσ τῆσ κινήσεωσ καὶ τοῦ περιπάτου. — Παρὰ τὴν μουσικὴν τῆσ πλατείας. — ἐντὸσ εὐρυχώρου οἰκίας — μεγαλο- πρεπῆ δωμάτια — ὅλα μὲ κινουοργῆ ἐπιπλα — ὅλα αἱ δυνατὰ εὐκολίαι διὰ τοὺσ θαμῶνας — διὰ τοὺσ ξένουσ πρόθυμοι ὁδηγίαί — ὑπηρεσίαι τελείαι, μὲ ὅλα αὐτὰ εἶναι τὸ δημοτικώτερον ξενοδοχεῖον

Ἡ ΝΕΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

(Γ. 6).

ΑΓΟΡΑΖΕΙ τὸ Γραφεῖον τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** τοὺσ ἐπομένουσ ἀριθ- μούσ του : 8, 50, 84, 87, 110, 111, 112, 114, 120, 121, 133, 135, 137, 159, 181, 182, 183, 254 καὶ 272. Ὅ ἔχων καὶ ἓνα ἐξ αὐτῶν μὲσ ὑπο- χρεώνει νὰ μὲσ τὸν στείλῃ.

ΠΤΥΧΙΟΡΧΟΣ ἀναδέχε- ται παραδόσεισ οἰκογενειακῆσ καὶ εἰς μαθητάσ γυμνασίων εἰς τὴν ἑλληνι- κὴν, τὰ λατινικὰ καὶ τὰ γαλλικὰ. Τὸν συνιστᾷ **Ἰδρυτήριον** τῆ Γραφείον τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΕΡΘΙΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπτ. 60. **Μέλανος οἴνου φιάλη λεπ. 60.**

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθή- ναισ καὶ Πειραιεῖ).

Διὰ νυκτερινὰσ ἐκδρομάσ καὶ πα- ρέασ τὸ ἐξοχικὸν καὶ ὁμωσ τόσοσ κεντρικὸν

ΖΥΘΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΚΩΣΤΗ ΛΑΜΠΡΟΥ

(εἰς τὸ Κολωνίκι).

Δεκίξῃ ἰδιαιτέρα δωμάτια! — **Φωτοχυσία αἱ Giorno!** — **Μπέρα τῆσ Πιέννης παγωμένη!** — **Ἐγχορῆ, βιεν ἑξικῆσ κατα- σκευῆσ, παγωμένη!!!** Ὅλοι οἱ **μεζέδεσ πρόσφατοι!!!!**

ΧΑΡΤΟΠΩΔΕΙΟΝ

ΠΑΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ὁδοῦ Ἐρμού,

μεταξὺ των ἐμπορικῶν **Γαβαλά** καὶ **Κοκοροπούλου**.

Ὅλα τὰ εἶδη τῆσ γραφικῆσ ὕλης. — Ἐπισκεπτῆρια χαλκογραφημένα καὶ τῆσ στιγμῆσ. — Σφραγίδεσ καὶ ἐπι- κεφαλίδεσ, χρωματισμένα καὶ μὴ, ἀπλαί καὶ φαντασιώδεσ. — Ἡ μόνη ἀποθήκη των ἐμπορικῶν καταστή- χων τοῦ Διεθνοῦσ Καταστήματοσ **Eller** καὶ **Crische** τοῦ Ἀνοβέρου. — Ἡ μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου σι- γαροχάρτου **ZOB**. — Πρὸσ δὲ **ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΛΟΠΟΙΕΙΟΝ**

ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΑΠΟΚΡΥΦΟΙ θερα- पेῦνται βίχικῶσ διὰ τῆσ μεθόδου μου ἐχοῦσῃ ὡσ βᾶσιν τὰσ νεωτάτεσ ἐπι- στημονικὰσ ἐρεῦνασ, καὶ ἐν ταῖσ μελ- λον ἀπελπιστικαῖσ περιπτώσεισ, ἀνευ οὐδεμιᾶσ ταρχῆσ των λειτουργιῶν τοῦ σώματοσ. Θεραπεύω ἐπίσῃ τὰσ δυσαρέστουσ συνεπειὰσ των **ἀμαρ- τημάτων τῆσ νεότητοσ, των νευ- ρώσεων καὶ των ἀδυναμιῶν**. Ἐχευμθία πλήρησ. Παρακαλεῖσθε νὰ πέμψῃτε ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆσ ἀσθε- νείασ.

Dr **Bella Paris**. 6 Place de la Nation, 6

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑΣ ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΟΥ ΚΑΙ ΣΦΑΙΡΙΚΗΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ὑπὸ **ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΠΑΘΑΡΗ**

Ἐκδόσις β'. βεβελτιωμένη καὶ ἐπηρεξημένη. 8ον. σελ. 76. Τιμ. ὄρ. ν. 1.65 (παλ. 1.85).

ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ ΒΙΟΙ *Cornelii Nepotis Vitae excellentium imperatorum* ἐκδοθέντες ὑπὸ Σ. Κ. Σακελλάρου μετὰ πολλῶν διορθώσεων. 16ον σελ. 8. Τιμῆτι λεπτῶν 40.

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΘΗΚΗ, ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΙΕΝΑΝΤΙ ΠΙΟΤΩΠΙΚΗΣ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Ἰδρυσθὲν ἐν ἔτει 1879 καὶ ἐκτυπούμενον ἤδη εἰς 7200 ἀντίτυπα.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΗΛΘΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . φρ. 2—Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . φρ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγουσι τὴν 31 Δεβρίου.

Πωλοῦνται καὶ τόμοι τῶν ἐτῶν 1879, 1880 καὶ 1881.

Τιμὴ ἑκάστου τόμου φρ. 2.50—Ταχυδρομικῶς σταλλομένου φρ. 2.80

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας συγχρόνως καὶ τοὺς τρεῖς τόμους

ΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΙ ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΙΜΥΡΑΙΟΥ ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΥ

Τὸ ἀντίτιμον δεκτὸν καὶ εἰς γραμμικὸς δὲκαλέπτον ἕως τριακοντάλεπτον πλάσεως ἐθνικότητος.

Ἐπευθυντέον εἰς Ἀθήνας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» πλατεῖα Συντάγματος

ἑδὸς Βουλῆς καὶ Μουσῶν, ἀριθ. 2.

— Εἶδατε μελισσοτροφεῖον ;

— Ὅχι.

— Ἐ! εἴντε νὰ δῆτε εἰς τὸ κομψόν

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ Κ. ΖΗΣΗ('Ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Ἐρμού, κάτωθεν
τῆς Καπνικαρείας).Δὲν ὑπάρχει πρᾶγμα τὸ ὅποιον νὰ
εὐρῆτε ἐκαὶ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες.Ἄφου ἔχει ὀλόκληρα σορτιμέντα
προικῶν παρισινώτατα καὶ ἐφθηνό-
τατα

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

διὰ τοιαῦτα σορτιμέντα μετὰ τὰς μάρ-
κας των, τῶν ὁποίων δύνασθε νὰ ἰδῆτε
τὰ δείγματα καὶ νὰ μάθητε τὰς τιμὰς

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Επυλν, ψία, σπασμοί,
ἐκλαμψία καὶ νευ-
ρώσεις Θεραπεύ-
ονται ριζικῶς διὰ

τῆς μεθόδου μου.

Ἄμοιβὴ δίδοται μόνον μετὰ τὴν
ἐπιτυχίαν.Τρόπος Θεραπείας δι' ἀλληλογρα-
φίας.

PROF. CH. ALBERT

29, Avenue de Wagon, 29. Paris.